

Quand doas consonantas diferentas se seguisson, la primièira se pronóncia pas, la segonda se redobla :

<i>bt</i>	dins dissabte... (di 's a t t e)
<i>ct</i>	dins acte, rector... ('a t t e), (r e t 't u)
<i>gn</i>	dins signar, signe, signaire... (s i n 'n a), ('s i n n e), (s i n 'n a i r e)
<i>pt</i>	dins recaptar, acceptar... (r e k a t 't a), (a t s e t 't a)
<i>tl</i>	dins espatla, amètra... (e s 'p a l l o), (a 'm e l l o)
<i>tm</i>	dins setmana... (s e m 'm a n o)
<i>tn</i>	dins reguitnar... (r e g u i n 'n a :)
<i>cm</i>	dins Jacme... ('z a m m e) / 't z a m m e) / 'dzamme / 't a m m e), segon los airals.

4./ ACCENTUACION : v. accents occitans, p. 38.

* **sus la finala** - dins totes los mots que s'acaban per una consonanta autra que S (part per la tresena persona del plural dels vèrbs) e per un diftong : aimar, peccat, disent, camin, cantam, sabon (pèira de sabon), desrei, papagai...

(ai 'ma:), (pe 'kat), (di 'sen), (ka 'mi), (kan 'tan), (sa 'bu), (des 'rei), (papa 'gai)

* **sus la penultièma** - dins totes los mots que s'acaban per S, per una vocala, plus la tresena persona del plural dels vèrbs: lana, lèbre, carri, lanas, lèbres, carris, Maria, Anna, Lidia, Marina, cantan, florisson, escrivan, sabon (del vèrb saber)

('l a n o), ('l e b r e), ('k a r r i), ('l a n o s), ('l e b r e s), ('k a r r i s), (m a r i o)

('a n n o), (lid 'i o), (ma 'rin o), ('kantu), (flu 'risu), (es 'kribu), ('sabu)

* **Totes los autres mots qu'escapan a las doas règlas çaisús an un accent agut o grèu que marca la sillaba accentuada:** véser, plegadís, amorós, Rodés, Sant Tropés, cobés, pertús, Marià, Annà, Lidia, Marinà... ('b e z e), (p l e g a 'd i s), (a m u 'r u s), (r u 'd e s), (s a n t r u 'p e s), (k u 'b e s), (p e r 't y s), (m a r i 'a), (a n 'n a), (l i d i 'a), (m a r i 'n a)

De notar : 1. Dins los derivats d'un tèrme simple, la tonica se desplaça, e l'accent escrich se marca o pas sus la tonica novèla se necessari : pòt, potarra, potàs - uèlh, ulhada, ulhièira - fèrre, ferrat, ferrièr - cèrca, cercaire - gòrja, gorjada, gorgièr - pòst, posterior - còp, copaire - cobés, cobesiá - amistós, amistosamente - vent, ventàs, ventós - sabent, sabentàs, sabentós...

2. Dins los compausats (quina que siá la composicion), e lors derivats, en règla generala cada tèrme sèrva sa tonica, e l'accent se marca o pas se necessari : lèva-matin, aiga-nèu, pòrta-fenèstra, còl tòrta, bèl uèlh, pè de cèrvia, uèlh de buòu, cèrcapòtz, bèrcadent, gòrjabadat, pèterros, mièjanuèch, miègjornal, trucataulièr, subrepés, çaisús, çaijós...

3. D'unas excepcions : aicisèm (aisi 's e n), paisbassòl (paiba 's o l) que son de tèrmes bravament utilizats dins de zònas limitadas d'Occitània (Tarn-Nòrd-èst e Roergue-Sud per aicestes dos). Mai que probable que i deu aver d'exemples aital endacòm mai.

5./ FORMACION DELS MOTS AMB DE PREFIXES :

de- * del lat. *de* (movement en general) : deambular, debanar... (deamby 'la :), (deba 'na :)

(movement de naut en bas) : declinar, decantar... (dekli 'na :), (dekan 'ta :)

* del lat. *dis* (alunhament, separacion, negacion) : desanisar, desbanar, desabilhar (dezani 'za :), (desba 'na :) ...

des- * del lat. *dis* (contrari, separacion, alunhament, inversion, disjonccion) : desacostumar, desagradar, desbosigar, descauç, desclavelar, desconfiar, descriudar, desenformar, desgarnir, desjuntar, desondrar, desparaular, despenjar, despondre, desruscar, destetar, desvariar... (dezakusty 'ma:), (dezagra 'da:), (desbuzi 'ga:), (des 'kaus), (desklabe 'la:), (desku 'fla:), (deskri 'da:), (dezenfur 'na:), (dezzgar 'ni:), (dezzyn 'ta: / detz- / dedz- / det y- segon los airals), (despun 'dra:), (desparau 'la:), (despen 'za: / ...tz- / ...dz / ...t- segon los airals), (despun 'dre), (derrys 'ka:), (deste 'ta:), (deba 'ria:)

De notar la « s » abusiva, **mas atestada**, de « deslargar » p. 338.

Es practicament impossible de dessobtar una règla per la causida entre l'emplec de « de- » ou de « des- », de tant que son enrambolhadas las formacions sabentas o popularas dels tèrmes formats amb los dos prefixes çaisús.

es- per amodar una accion, e que, de còps, se muda en « en- » o en « em- » dins la prononciacion :

esborniar, esbosonar, escabassar, escalfar, escapitar, esfregir, esmerçar, espelhandrar, esterrussar, estripar, esventrar...

(esbur 'nia:), (esbuze 'na:), (eskaba 'sa:), (eskal 'fa:), (eskapi 'ta:), (esfre 'zi: / ...tz / ...dz / ...t segon los airals), (emer 'sa:), (espe lian 'dra:), (esterry 'sa:), (estri 'pa:), (enven 'tra:)... **Arriba sovent** qu'un *d* parasit se venga plantar davant es : descambiar, descapar... (deskam 'bia:), (deska 'pa:)

eiss- davant una vocala se pronóncia plan sovent « is » : eissalabre, eissagar, eissam, eissamar, eissancar, eissarpa, eissart, eissaurar, eissaurit, eissarelhar, eissecar, eissegar, eisselhon, eissemar, eisserbar, eisserment, eisselse, eissigalar, eissirpe, eissivernar, eissoblidar, eissollehar, eissordar, eissuch... (isa 'labre), (isa 'ga:), (i 'san), (isa 'ma:), (isan 'ka:), (i 'sarp o) (i 'sart), (isau 'ra:), (isau 'rit), (isaure 'lia:), (ise 'ka:), (ise 'ga:), (ise 'liu), (ise 'ma:), (iser 'ba:), (iser 'me n t), (i 'selze), (isiga 'la:), (i 'sirpe), (isiber 'na:), (isupli 'da:), (isule 'ia:), (isule 'lia:), (isur 'da:), (i 'sytz) / (i 'sydz) / (i 'syt) segon los airals.

re- qu'existís, ça que la, per marcar una repeticion : rebais, rebolot, recalfat, recurar, refendre, refrescar, regisclar, remausar, renòç, repic, resopet, revendeire, revengut... : (re 'bais), (rebu 'lit), (rekal 'fat), (reky 'ra:), (re 'fe ndre), (refres 'ka:), (rezis 'kla: / retzis 'kla: / redzis 'kla: / ret is 'kla segon los airals) (remau 'za:), (re 'n o s), (re 'pik), (resu 'pet), (reben 'deire), (reben 'gyt)... **Mas en règla generala, pels vèrbs, aquela repeticion se vira per « tornar + l'infinitiu »** : Tornarà plòure. S'es tornat maridar. L'as tornat véser. Torna-o-dire... (turna 'ra 'pl o ure), (sestur 'natmari 'dar :), (lastur 'nat 'beze), (turn o zu 'dire)